

Duhovna misel - 27. nov. 2022

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

1.adventna nedelja

Na prvo adventno nedeljo se začenja novo bogoslužno leto. V tistih adventnih tednih nas bogoslužje vodi k praznovanju Jezusovega prihoda. Medtem, ko nas spominja, da On prihaja vsak dan našega življenja, da nas povrne v slavi ob koncu časov. Zato gledamo na prihodnost z zaupanjem, kakor nas vabi prerok Izaija, ki spremlja celotno pot adventa.

V prvem berilu prerok Izaija prerokuje, da bo »poslednje dni Gospodove trdnosti stala kot najvišja med gorami, dvigala se bo nad vse narode, vsi narodi bodo hiteli k njej«. Gospodov tempelj v Jeruzalemu je predstavljen kot kraj zbirališča in srečevanja za vse narode. Po učeni Božjega Sina se je sam Jezus razodel kot pravi tempelj. Čudovito videnje je vsekakor božja obljuba in nas navaja, da zavzamemo odgovornost romanja, hoje proti Kristusu, smislu in cilju celotne zgodovine. Tudi različni in žejni pravice, jo lahko najdejo samo tako, da gredo po Gospodovi poti, medtem ko zlo in greh prihajata iz dejstva, da posamezniki in družbene skupine rajši hodijo po poteh sebičnih interesov, ki vodijo v vojnem in vojne. Advent je primeren čas za sprejem Jezusa, ki prihaja k nam v miru, da nam naznani Božja pota.

V današnjem evangeliju nas Jezus spodbuja, naj bomo pripravili svoj prihod: »Zato bodite pripravljeni, ker ne veste, kdaj pride Gospod« (Mt 24,42). Bdeti ne pomeni imeti oči materialno odprte, imeti srce svobodno in uperjeno v pravo smer, kar pomeni pripravo darovanje in služenje. To pomeni bdeti!

Spanec, iz katerega se moramo prebuditi, sestoji iz brezbržnosti, ošabnosti, iz nezmožnosti, da vzpostavimo pristno človeške odnose, iz nezmožnosti, da poskrbimo za osamljenega brata, ki je zapuščen.

Pričakovanje Jezusa, ki prihaja, se torej mora spremeniti v pripravo za budnost. Gre predvsem za to, da občudujemo Božje delovanje, da presenečenja, in da Njemu damo prednost.

Bdeti pomeni tudi, da smo konkretno pozorni na našega bližnjega.

